

Opgave 5 Boom is ho!

Bij deze opgave hoort tekst 10 uit het bronnenboekje.

Lees tekst 10.

- 2p **25** – Betreft het delict in de ogen van de officier van justitie een ernstig of een minder ernstig strafbaar feit?
– Geef het gegeven uit de tekst 10 waaruit het antwoord af te leiden is.

Zie de regels 45-51 van tekst 10.

De emoties van de vrouw zijn niet van belang bij de vraag of ze schuldig is. Toch kan de rechter deze emoties in zijn vonnis meewegen.

- 2p **26** Leg uit op welke wijze de rechter in zijn vonnis wel rekening kan houden met deze emoties.

Zie de regels 59-63 van tekst 10.

Aan het begin van een rechtszitting controleert de rechter of de aanwezige gedaagde inderdaad de verdachte is en de officier deelt vervolgens mee wat de aanklacht is. Een zaak eindigt nadat een rechter de afweging heeft gemaakt over een eventuele sanctie en vonnis wijst. Daar tussenin is onder andere onderzocht of de verdachte wel zelf verantwoordelijk is.

- 2p **27** Geef twee andere vragen die rechters onderzocht hebben voordat zij vonnis wijzen.

In tekst 10 worden drie strafrechtelijke sancties genoemd. Deze kunnen verschillende doelen dienen.

- 3p **28** – Geef de drie sancties die in tekst 10 genoemd worden.
– Zet achter elke sanctie of het een hoofdstraf, bijkomende straf of een maatregel is.
– Zet daarachter welk doel of functie die sanctie, toegepast op de zaak van deze vrouw, zou kunnen dienen. Ga bij dit laatste uit van drie verschillende doelen of functies.

Opgave 5 Boom is ho!

tekst 10

Boom is ho! Dronken rijden, vier gewonden

“U”, zegt de officier van justitie en hij kijkt de verdachte indringend aan, “bent een typisch voorbeeld waarom de wetgever het idee van de beginnende bestuurder heeft geïntroduceerd. U rijdt te hard, u hebt gedronken én u houdt uw aandacht niet bij de weg.”

Hij heeft het tegen een jonge vrouw van 22. Op de avond van eerste kerstdag 2011 – ze had pas drie maanden haar rijbewijs – reed ze op het Brabantse platteland de Opel van haar moeder tegen een boom. Zelf brak ze een been; de drie kennissen die ze naar huis bracht kwamen er minder goed vanaf. (...) Vandaag, vijftien maanden later, zit de bestuurster tegenover de meervoudige kamer van de rechtbank in 's-Hertogenbosch.

De voorzitter loopt het strafdossier met haar door. Hoe ze eerder die avond waren wezen stappen. (...) Dat ze, op het moment dat ze zich omdraaide om tegen de mensen op de achterbank te zeggen dat ze heus nog wel kon rijden, in de berm was geraakt. Dat de jongen naast haar op dat moment een ruk aan het stuur had gegeven omdat hij voor de auto een boom zag opdoemen. En dat ze, als gevolg van die onverwachte in-

greep, naar links de weg over waren geschoten en aan de overkant tegen een boom tot stilstand kwamen.

Ze voelt zich in het nauw gebracht door de vragen. Reageert stuurs. Tot het moment dat de voorzitter haar vraagt of ze weet hoe het met de jongen op de achterbank gaat. Dan komen de tranen. De bode schiet toe met een bekertje water en een doos tissues.

“Wat mij opvalt”, zegt de officier van justitie, “eerst zit u hier stoer, alsof het u niks doet, in elk geval zo komt het op mij over, en nu blijkt dat er veel emotie bij u achter zit. Daar kan de rechter ook rekening mee houden.” (...)

Twee weken later komt de uitspraak van de rechtbank: 240 uur werkstraf en twee maanden voorwaardelijk. Het CBR heeft het rijbewijs van de verdachte ingenomen en bestuursrechtelijk ongeldig verklaard; vandaar geen ontzegging, maar wel een hogere werkstraf. Was de man die aan het stuur trok mede schuldig? Zeker, vindt de rechtbank, maar dat doet aan de verantwoordelijkheid van de bestuurder niets af.

naar: Lars Kuipers, Opportuun 4, april 2013